

[Statsministeren]

at det gamle skel mellem mands- og kvindes-fag bliver fjernet, så kvinderne kan få flere muligheder for at få arbejde.

Her vil jeg meget stærkt appellere til vore virksomheder. Vi tror, virksomhederne bør undersøge, om ikke de i høj grad selv kan være med til at uddanne de folk, de har brug for, bl.a. ved, at de gør mere brug af den nye efteruddannelseslov. De må samarbejde med undervisnings- eller forskningsinstitutioner, som til gengæld må være mere udadvendte og mere servicebetonede. Vi må også appellere til arbejdsmarkedets organisationer. De må medvirke til at opløse gamle faggrænser, så vi kan få en større bevægelighed på arbejdsmarkedet, og jeg tror, at de selv er opmærksomme på problemet. Vi må alle være parate til at handle utraditionelt, for så kan vi få disse problemer løst og alle muligheder for ny beskæftigelse udnyttet.

Regeringen mener, at opgaverne i den kommende tid bliver at fastholde linjen i regeringens genopretnings- og moderniseringspolitik konsekvent og så foretage de justeringer, som er nødvendige og gavnlige.

Vi skal også i de kommende år sikre en udvikling i priser og lønninger, som er så behersket, at vi kan blive ved med at forbedre vor konkurrenceevne, sådan at vi kan bevare optimismen og fremdriften i erhvervslivet og fortsætte med at skabe stadig flere arbejdspladser.

Jeg tror ikke, nogen vil opfatte det som en overraskelse, når jeg siger, at regeringen mener, vi skal fastholde den offentlige udgiftspolitik, som er ført, så vi kan komme af med fortsat gældsætning. Men samtidig skal vi lægge tingene sådan til rette, at de enkelte mennesker kan mærke, at den indsats, vi gør i disse år, er noget, der kommer dem til gode, giver dem lettelse i deres hverdag, sikrer dem større tryghed over for fremtiden – ikke mindst giver dem flere valgmuligheder og mere frihed. Det er det, der efter regeringspartiernes opfattelse må være formålet med det hele.

Det økonomiske opsving betyder større produktion og mere velstand. Det betyder, at vi efter en række år med faldende realindtægter igen kan få en beskeden stigning i realindtægterne, men vi skal især bruge det danske samfunds velstandsstigning til hurtigst muligt at fjerne gældsætningen og sam-

tidig til at få bygget flere arbejdspladser, så vi kan få endnu flere mennesker i arbejde.

Derfor skal vi have sat opsparingen i vejret. Det er en stor opgave i de kommende år. Vi synes, det er bedst, hvis stigningen i opsparingen kan komme på den måde, at vi alle sammen forøger vor private opsparing, hvis vi sparer op til de ting, vi gerne vil have, i stedet for at købe dem på klods – biler, hårde hvidevarer, boliger – hvis vi i højere grad selv sparer op for at sikre os over for uforudsete vanskeligheder eller for at få det lidt bedre, når vi bliver ældre. Det vil være godt for samfundsøkonomien, men det vil også give den enkelte større tryghed og tilfredshed. Derfor lægger regeringen vægt på at føre en politik, som kan stimulere den private opsparing. Den lavere inflation, vi nu oplever, vil i sig selv styrke opsparingen, men der er utvivlsomt brug for andre incitamenter.

Vi betragter det som noget meget værdifuldt, at den skattereform, der blev aftalt i foråret, på en lang række punkter animerer til at forøge opsparingen. Den nye beskattning af kapitalindkomster betyder lavere beskatning af renteindtægter og gør det mindre fordelagtigt at stifte gæld. Den særlige virksomhedsbeskatning er indrettet sådan, at den stimulerer opsparingen i de virksomheder, der ikke drives i selskabsform. Samtidig får selvstændige adgang til at tegne kapitalpensioner.

Men vi vil også prøve på anden måde at fremkalde en forøget opsparing med sigte på alderdommen. Vi mener, der er behov for at kulegrave hele vores pensionssystem. Der er grupper, som har gode pensionsordninger, men der er sandelig også andre, som slet ingen har. Det skal vi søge at rette op på, sådan at vi ad den vej kan forøge den samlede opsparing til pensionsformål.

Regeringen lægger vægt på at få skabt den rigtige balance og det bedst mulige forhold mellem den offentlige og den private sektor.

Jeg ved godt, at relationerne på skatteområdet nok aldrig bliver helt gnidningsfrie. Men det er mit håb, at skattereformen vil medvirke stærkt til, at borgerne vil føle, at vi får en mere rimelig indkomstbeskatning i fremtiden. Vi fjerner skattebatterierne for en række af de former for skattedækning, som har været en alvorlig anstødssten for mange mennesker. Borgerne får lov til at beholde en